8 bl. : 1 Fr.

weekblad voor de jeugd

Robbedoes

5e JAARGANG. — Nr. 24. — Afl. 229.
17 JUNI 1943.

Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - Abonnement : per kwartaal 12 fr. - per halfjaar 23 fr. - per jaar 45 fr. - Postcheckrek. J. Dupuis, Zonen & Co., Nr. 3621.59.

Jan Kordaat Speurder

(Vervolgt.)

Robbedoes VLIEGER

VRAGENBUS

KAPITEIN SPEED V 3373. — Robbedoes Vliegers worden volstrekt niet verplicht, deel uit te maken van een plaatselijk Eskader. De Robbedoes albums 1, 2 en 3 zijn niet meer verkrijgbaar.

LUCHTVEROVERAAR B 208. — Om lid te worden van onze Robbedoes Vliegclub volstaat het, naam, voornaam, volledig adres, geboortedatum en deknaam op te geven en daarbij 0,50 fr. te betalen. Als ge ook nog het kenteeken van de club verlangt, moet in plaats van 0,50 fr., 4 fr. betaald worden

KLEINE MUG V 1458. — Een appèlboekje moet zelf samengesteld worden. Het nieuw adres van de Modelvliegtuig Centrale is Bruul 108, Mechelen. Daar kunt ge materiaal en plannen voor vliegmodellenbouw bekomen. Bestellingen worden toegestuurd tegen terugbetaling aan den postbode. Hebt ge uw kenteeken thans ontvangen ? Op bovengenoemd adres kan ook een catalogus (2 fr.) besteld worden.

LUCIEN DE RIDDER. — Zie het antwoord aan Luchtveroveraar B. 208 hierboven. Om lid te worden van de RVC moet ge u wenden tot Vlieger Bob. Bestaande Eskaders mogen voorloopig niet meer vergaderen. Alle Robbedoes Vliegers bouwen thans modelvliegtuigen thuis.

J. BLUTHER V 3668. — Uw nieuwe leden hebben we niet kunnen inschrijven, daar ge vergeten hebt, hiervoor het noodige lidgeld in te sluiten. Het boek « Luchtvaartwoorden » is in alle goede Luchtvaartboekhandels verkrijgbaar.

KAPITEIN BOB V 4076. — Het boek « Grondbeginselen der luchtvaart » is verkrijgbaar bij den Luchtvaartboekhandel, Bruul 108, Mechelen. Het boek wordt toegestuurd tegen terugbetaling van 30 fr. aan den postbode. Om vlieger te worden, moet men een vliegschool volgen. Dergelijke scholen bestaan hier ten lande momenteel nog niet.

Dr. T. LUYZIMUS. — Bouwdoozen worden voor 't oogenblik niet meer vervaardigd. Ge kunt nog de plannen bekomen. Op deze plannen staat een volledige materiaallijst. Aan de hand hiervan kan al het noodige materiaal besteld worden. Het plan van de Nationaal is volledig uitgeput.

J. DE COCK te A. — Uw vriend kan een kenteeken en een lidkaart van de RVC bekomen, als hij het kenteeken en de lidkaart van de RC, die hem bij vergissing toegestuurd werd, aan ons terugzendt.

GEMASKERDE WREKER 11.092. — De eerste vliegers waren Otto Lilienthal, Clement Ader en de gebroeders Wright.

DANNIE BARRIE 14.960. — We kunnen moeilijk zeggen, welke luchtlijnen er thans nog in Engeland, Spanje en Portugal gevlogen worden. Ge moet weten, dat het oorlog is en dat burgerlijke luchtvaartlijnen tot een minimum beperkt zijn.

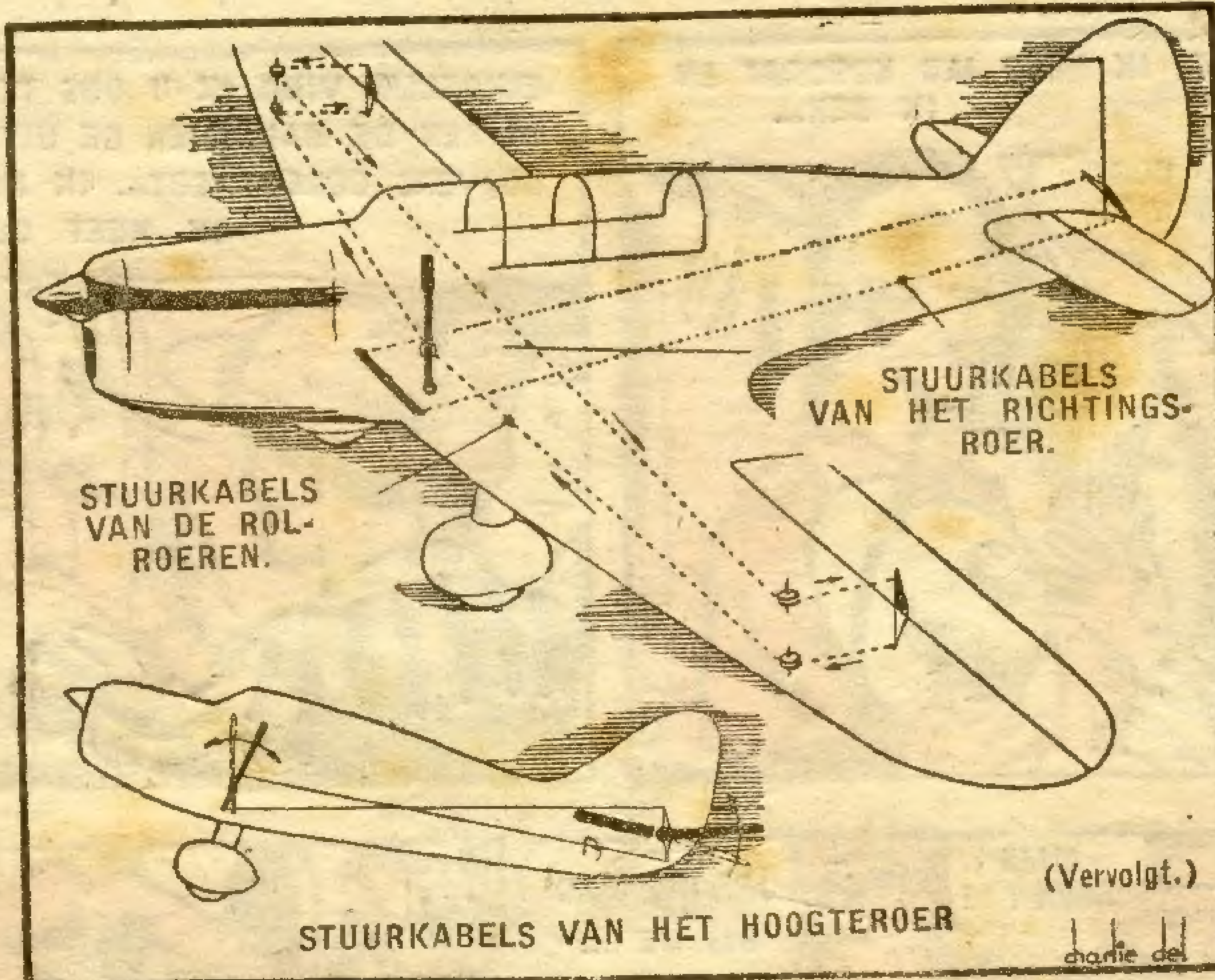
VLIEGENDE DUIVEL V 678. — We kunnen thans moeilijk zeggen, welke voorwaarden er na den oorlog zullen gesteld worden om bij de luchtmacht te komen. Ge doet in alle geval goed, de vakschool voor metaalbewerker of mekanieker te volgen.

JIM ZILVER 10.937. — Een catalogus van de Modelvliegtuig Centrale, Bruul 108, Mechelen, kost 2 fr. en is op dit adres verkrijgbaar. Robbedoes bezit zelf geen catalogi.

DUIKENDE AREND. — Eskaders mogen voorloopig niet meer vergaderen. We weten niet of het door u bedoelde boek nog verkrijgbaar is. Het boek « Motormodel Sperwer » bevat een plan van een goed vliegend modelvliegtuig. Al wat in de catalogi staat en niet geschrapt is, is nog verkrijgbaar.

SMIRNOFF V 4287. — Inderdaad zijn er foto's van beroemde vliegers verkrijgbaar bij den Luchtvaartboekhandel, Bruul 108, Mechelen. Deze teekeningen kosten 2,50 fr. stuk. Om een vliegbrevet te bekomen, moet men een vliegschool volgen. De voornaamste bedrijvigheid van Robbedoes Vliegers is het bouwen van vliegmodellen.

WIJ LEEREN VLIEGEN...

(Vervolgt.)

KAP. X V 4335. — We weten niet, welke boeken in den luchtvaartboekhandel verkrijgbaar zijn. Schrijf eens aan deze firma om het te vragen.

LUCHTPIRAAT V 3086. — Om een stuurhut van een modelvliegtuig te vervaardigen, maakt ge eerst het geraamte en overspant dit met celofaan We raden u aan, een catalogus van luchtvaartboeken te vragen aan de Modelvliegtuig Centrale, Bruul 108, Mechelen.

NORMANDIA 12.988. — Het is u niet onbekend, dat de aarde draait, maar met de aarde ook de omringende atmosfeer Op deze manier is uw vraagje gemakkelijk te beantwoorden.

VLIEGENDE VERKENNER V 3372. — Eskaders mogen voorloopig niet meer vergaderen, zoodat het momenteel nutteloos is, u bij een Eskader aan te sluiten. Robbedoes Vliegers bestudeeren echter verder de luchtvaartproblemen en bouwen vliegmodellen.

ALBATROS SOS V 3320. — Zoodra het weer mogelijk is te vergaderen, verzoeken wij u, ons opnieuw te vragen, uw oproep voor een lokaal te publiceeren. Intusschen is het niet aan te raden, dezen oproep te plaatsen.

VLIEGENDE DUIVEL, ROESELAERE. — Zeker kunt ge lid worden van de Robbedoes Vliegclub. Het volstaat hiervoor uw naam, voornaam, volledig adres, geboortedatum en deknaam op te geven en daarbij 0,50 fr. te betalen. Als ge ook het kenteeken van de RVC verlangt, moet hiervoor nog 3,50 fr. betaald worden. Ge kunt ook in correspondentie treden met andere Robbedoes Vliegers. Hiervoor moet ge een brief schrijven aan een Robbedoes Vlieger. Deze brief laat ge ons onder open omslag geworden. Wij zetten er het adres van uw correspondent op en sturen den brief door. Zorg ervoor, dat uw omslag niet beschreven is en dat ge er een zegel van 1 fr. op plakt. Dit alles kunt ge samen met een vraag aan ons gericht, om een correspondent te bekomen, aan Bob sturen onder een tweeden omslag. Nieuwe Eskaders worden niet meer opgericht. Luchtvaartbrochures zijn er te Knokke niet meer verkrijgbaar. Een catalogus van de Modelvliegtuig Centrale (prijs 2 fr.) kunt ge bestellen bij voornoemde firma, Bruul 108, Mechelen.

SCHERPE PIJL V 896. — De Do-X is een Duitsch verkeersvliegtuig, uitgerust met twaalf Curtis Couperus 12 cyl. motoren van 600 pk. elk. LG 30.000 - TG 36.000 - VLB 28.000 - MS 212 - KS 175.

VLIEGENDE DUIVEL V 678. — Renard was een Belgisch vliegtuigbouwer. De fabrieken van Renard waren gevestigd te Brussel (Evere) ; De Caproni Ca. 142 is een Italiaansch vliegtuig, uitgerust met drie Piaggo P. VII motoren van 450 pk.

VLIEGENDE VLAMING V 812. — Deze inlichtingen over bedoelde oorlogsvliegtuigen kunnen we u niet verstrekken. De in de RVC bestaande groepen en eenheden mogen voorloopig niet meer vergaderen.

SUPERMAN 11688 — Om lid te worden van de Robbedoes Vliegclub zijn geen ouderdomsgrenzen bepaald Ge kunt met andere Robbedoes Vliegers en oud Eskaderleiders in correspondentie treden. Hiervoor volstaat het ons dit te vragen en bij uw aanvraag uw eerste brief aan uw correspondent te voegen Deze tweede brief steekt ge in een open omslag voorzien van een zegel van 1 fr. Hierop zetten wij het adres van uw correspondent en sturen den brief door

D. 111.88 V 1549. — De catalogus 1942 van de Modelvliegtuig Centrale, Bruul 108, te Mechelen, is nog steeds geldig. Uw omroep wordt geplaatst

H. A. 139 V 1766. — Inderdaad hebben we enkele leden van de Robbedoes Vliegclub te Veurne Nieuwe luchteskaders mogen voorloopig niet meer opgericht worden De Robbedoes Vliegclub telt thans 4.531 leden. Als ge wilt kunt ge in correspondentie treden met een Robbedoes Vlieger uit Veurne. Ispecteurs van de RVC worden voorloopig niet meer aangesteld.

POLYDOR V 4396. — Nieuwe Eskaders mogen niet meer opgericht worden, zoodat het nutteloos is uw omroep te plaatsen.

JULIEN HOUBRECHTS. — Jan Olieslagers is overleden. Om te weten of een of ander boek nog verkrijgbaar is bij de Luchtvaartboekhandel moet ge aan deze firma (Bruul 108, te Mechelen) schrijven.

LUCHTVEROVERAAR B 208 14.920. — Zie antwoord aan Julien Houbrechts, hierboven.

STORMVOGEL V 4517. — Uw Eskader zal voorloopig niet mogen opgericht worden, daar het verboden is te vergaderen. Nu doet ge best elk afzonderlijk thuis ernstig aan de vliegmodellenbouw te beginnen.

BOB HUNTER V 4503. — Het adres van Bob is : Ommeganckstraat, 21, Antwerpen. Dit is ook het adres van de Robbedoes Vliegclub.

VLIEGENDE VLAMING V 812. — Het nieuw adres van de Modelvliegtuig Centrale is : Bruul 108, Mechelen.

BOB.

(Vervolgt.)

Rakkers, nu zitten we zoo stilaan al in den Zomer, hé ! **Piet Kwabbernoot** heeft zijn fiets — en dat is er zoo eene met een heel klein wieltje en een heel groot — bovengehaald, zorgvuldig gekuischt en is de vrije, blije natuur ingereden, op zoek naar avontuur... Waar hij dit 't best vinden zal ? Wie weet het ? De lucht is zoo blauw, de wereld zoo groot en de zee zoo diep... Ja, **Snuffeltje Wijnegen**, er wonen wel 'n dikke twee milliard **menschen op onze aarde**. Honderd jaar geleden was dit maar de helft. Over honderd jaar, kunnen we misschien weer eens verdubbeld zijn, en zoo voort... Onze planeet is echter groot genoeg, hoor ! Op 't oogenblik is er gemiddeld een vierkante kilometer voor ongeveer 15 personen ! In ons land moeten wij wel met een klein...driehonderd menschjes op zoo'n lapje samenkruipen, en dat gaat wel ! België, Nederland, Groot-Brittanië, Japan, Duitschland en Italië zijn samen met Voor-Indië de dichtst bevolkte streken ter wereld. In Amerika, Oceanië en Rusland is er echter nog plaats genoeg ! De geheimen van ons groot en toch zoo klein... tranendal zijn legio (= talrijk), rakkers. Sommige vorschers trachten met **wichelroede en pendel** een hoekje van het mysterieuze bloot te leggen. Ja, ja, deze twee tuigen bestaan ! Maar, in hoever er zekere resultaten mee behandeld kunnen worden, dat heeft de wetenschap nog lang niet uitgevochten (je mag het geld in postzegels opsturen bij bestelling van een boek.) Ik denk zoo bij voorbeeld, dat het moeilijk zal gaan met wichelroede en pendel vast te stellen welke de **vischrijkste zee is, Gemaskerde Wreker** uit... 't Luilekkerland ! En zonder deze twee hulpmiddelen ook. Inderdaad. Wat versta jij door « visch » ? Als we hiermee bedoelen al wat in het water leeft, dan moeten dit ongetwijfeld de groote tropische zeeën zijn (zie op de kaart). De meeste visschen lijden aan de reiskoorts, vandaag zijn ze hier en morgen ginder. Sommigen hebben echter ook een vaste woonplaats. Weer andere leven op steeds dezelfde diepte. Er zijn soorten die zeer diep in de zee een geheimzinnig bestaan leiden. Deze kerels zijn soms zoo goed als blind, daar er toch bijna geen licht meer doordringt, of soms hebben zij fosforesceerende organen, die spookachtig schitteren in de duistere watermassa. Neen, nooit zal men in staat zijn, al was het maar bij benadering, zich een idee te vormen over de bevolkingsdichtheid... der zeeën ! En ik denk ook, dat het nooit één geleerde zal gelukken al de landen op te tellen, want lang voor ie aan het laatste zou zijn, is het oorlog, en hebben de vorigen mekaar opgedoekt !

Laten wij liever scheikunde studeeren, rakkers, het vak der toekomst ! Snuffeltje kan jullie geen beter en eenvoudiger handboek aanraden dan de « Praktische Scheikunde », van Leo Senden, uitgegeven door Jozef Van In en Co, Groote Markt, 37, te Lier. Als het werk in de boekhandels niet meer te verkrijgen is, **Jan Olieslagers uit Tienen**, kan je er daar eens om schrijven. Om de talrijke proeven te doen, die in het werk besproken worden, zouden onze rakkers een aardig kapitaaltje bijeen moeten hebben... trouwens het is veelal onmogelijk geworden de noodige toestellen en produkten nog aan te koopen, gezien de huidige omstandigheden. Ook in normalen tijd zijn veel dingen als distilleerkolven enz... en sommige scheikundige stoffen, zeer duur. Nu is dit zeker niet het geval met **aluminium, Klaas Zannekin uit Sint-Pieters-Woluwe**. Dit zoo nuttige en handige, mooi blauwgijsachtig metaal is nog niet lang bekend. In 1827 werd het voor het eerst door den Duitschen scheikundige Wöhler bekomen met een stof, die later aluminiumchloride genoemd werd, te ontbinden onder de inwerking van kalium. Maar de kennis der eigenschappen en de bereiding in de nijverheid, van aluminium, danken wij aan Henri Sainte-Claire Deville, en dateeren slechts van 1854. Aluminium komt niet vrij in de natuur voor, wel in gebonden toestand, o. a. in bauxiet. Het is zelfs 't meest voorkomende metaal ongeveer 7 % der aardmassa ! Het is de bereiding en bewerking, die het duurder maken.

Een boek over projectielantaarn of episcoop, **John Raffles**, uit Aarschot, is mij ook onbekend. Een oproep plaatsen gaat niet meer. Maar ik zal je alvast zelf vertellen wat een episcoop is, en hoe hij werkt. Het is een toestel om beelden, b. v. postkaarten, foto's, illustraties uit boeken en bladen op het witte doek te « projecteeren », zonder dat daartoe eerst een lantaarnplaatje moet gemaakt worden. Een viertal gloeilampen, kroonvormig omheen een buis gebundeld, bestralen het te projecteeren beeld, dat onderaan die buis ligt. De stralen der gloeilampen weerkaatsen het beeld op een beweegbaren spiegel, die zich bovenop de buis bevindt. De spiegel op zijn beurt, brengt het beeld over op het witte doek. Eenvoudig niet ? Men schuift een boek onder de lichtstralen en tegelijkertijd ziet men het honderden keeren vergroot in de projectiezaal ! Och, zooveel schijnbaar moeilijke dingen zijn in den grond eenvoudig. Zelfs **het sausen van tabak, Kapitein Harry** uit Ieper ! Men maakt bij voorbeeld ersatz van Havana door een welkdanige tabaksoort met een oplossing van kaliumnitraat (salpeter) te besproeien... Hoe nu in de praktijk de tabakken gekleurd en « smaak » bij gebracht worden is het geheim der machtige sigarettenfabrikanten, die volgens Piet Kwabbernoot van... allerlei willekeurige kruiden, rooktabak weten te fabriceeren ! Ze komen dat natuurlijk niet aan Snuffeltje's kurieusneus hangen... Wat dat geven van Engelsche of Amerikaansche smaken betreft, beweerden « bevoegde » rookers aan Snuffeltje, dat het maar boerenbedrog is. Zouden wij dat ook mogen zeggen van **Jules Verne's werken ?** Jules Verne (echte naam) schreef ze allen in Frankrijk, en het zou mij waarlijk moeilijk vallen te zeggen, welke het interessantste van deze boeiende verhalen is. Over Max Brand schreef ik vroeger reeds een paar keer. Ha ! De tien beste filmsterren... En wat zien mijn oogen daar : ja, waarachtig : de tien beste... catchers ! Kerel, kerel ! Ken jij de tien beste patatteneters ? De tien beste melkdrinkers, de tien beste pottenlikkers ? ? ? Maar komaan, ik bedank je hartelijk voor je... Nieuwjaarswenschen 1944 ; jij komt de tweede of de derde... Ja, ik ontving reeds gelukwenschen voor 45, 46, enz. Dat is omdat ik eens geklaagd heb, dat ze mij met Paschen nog nieuwjaar durfden wenschen !

Er zal dus niet meer moeten geijverd worden om mekaar een beentje te lichten ten einde « eerst » te zijn ! Piet Kwabbernoot heeft mij laatst maar voor honderd jaar ineens « nieuwjaar » gewenscht. Hij is nogal vergeetachtig en... en zoo oud wordt je toch niet, beweert ie ; maar we zullen eens zien ! Ik zal nog lang mijn wijsvingertje om mijn blonde krullen draaien, wanneer ze met Piet Kwabbernoots knoken.. al kwabbernoten van de boomen slaan ! Vooruit, wees ernstig, Snuffel, en vertel nog eens wat over de geleerde woorden, — allemaal een boekje klaar, rakkers ?... Een **yard, Frankenstein** uit Willebroek, is een Engelsche lengtemaat, die in meter uitgedrukt juist 0,914 m. lang is. Hetzelfde woord wordt ook gebruikt om een Engelsche en Noordamerikaansche maat aan te geven, die gelijk staat met 12,14 ha. (In Willebroek zijn... nog veel te weinig rakkers ! Dank voor je kaartje, hoor !) **Lis, IJzeren Vuist XXX** uit Antwerpen, beteekent eenvoudig lus, lits, zooals ze bij ons zeggen, en ik begrijp niet, wat moeilijkheid je daarin vind. Een **taël** is een gewicht in China en stemt met 37,8 gr. overeen. Een Oudchineesche munt draagt ook dezen naam. Een **piaster** is 1/100 van een Egyptisch, en ook 1/100 van een Turksch pond. Gewoonlijk bedoelt men er echter een peso (Spaansche munt) mee. De **dollar, Flup Detective** uit Borgerhout-Antwerpen, schommelde voor den oorlog rond de dertig frank. Ons eerste lid is Marentak en het 105e Ridder der Duisternis. En daarmee zijn we weeral bij de leden en bij de club !

Het Robbedoesspeldje mag nog gedragen worden, **Vlieger Bob** uit Edegem. Er zijn 'n tiental leden in je gemeente, en een abonnement, dat 12 fr. per kwartaal kostte, kan jammer genoeg niet meer genomen worden. Het is niet noodzakelijk een foto op te sturen om op de lidkaart te plakken, mijn **zes rakkeressen** uit Rijkevorsel. Hoe een lidkaart bekomen ? Eenvoudig 0,50 fr. en je naam, voornaam, geboortedatum, volledig adres en schuilnaam aan Snuffeltje doen geworden. Veel succes, hoor ! Je broer, **Poesje** uit Wondelgem, mag natuurlijk ook bij onze befaamde club. Om een persoonlijk antwoord van Snuffeltje te bekomen moet je 1 fr. in postzegels bij je brief voegen en steeds je volledig adres **op je brief zelf** vermelden, **Ali-Ba-Ba** uit Sint-Amandsberg. Dit moet ik ook zeggen aan **Zwarte Raaf** uit Neerpelt. En... dan moet het bij Snuffeltje nog goed gelegen komen... want jullie begrijpen best, rakkers, dat ik niet op alle vragen persoonlijk kan antwoorden, wat zou het dan met onze rubriek worden ? Om een plaatselijke club op te richten is er niets bijzonders vereischt. Zoek flinke leden bij mekaar en organiseer alles met orde en trouw aan onze Eerewet. Het is dan ook in het naleven van deze Erewet, dat het doel van onze club gelegen is, **Ben-Hur** uit Jette. Buiten onze rakkersclub, kunnen de leden ook bij mekaar komen in plaatselijke clubs, onder de leiding van bekwame rakkers, om zich samen te vermaken en te ontwikkelen. Deze clubs mogen natuurlijk niet zonder Snuffeltje's weten opgericht worden. Hij geeft steeds graag zijn toelating wanneer het flinke rakkers betreft, maar moet van alles op de hoogte zijn. De Eerewet moet ook in deze clubs immer in het midden der belangstelling staan, evenals de propaganda voor nieuwe lezers en nieuwe leden.

Propagandanummers, Winnetou uit Nederbrakel, zijn niet meer te verkrijgen en oproepen plaatsen wij ook niet meer, **Roger Langbeen** uit Niel. Ik mag ook niet de adressen van de Nielsche Robbedoesrakkers bekend maken, en een rubriek « boekennieuws » is een uitstekende idee... voor na den oorlog, **Tecumseh** uit Sint Niklaas, evenzoo de uitgifte van een liederenboekje met Vlaamsche klucht- en gezelschapsliederen.

En nou, rakkers, gaan wij nog wat wetenschap opdoen, maar ik moet eerst aan **Roode Havik** uit Lier vertellen, dat die mooie kaartjes van Robbedoes en Spip, welke hij in ons uitstalraam te Antwerpen gezien heeft, nog niet verkrijgbaar zijn, doch dat komt wel, hoor : oogen en ooren open, rakkers ! Want... we trekken naar **de planeten !**

Snuffeltje vertelde hier reeds zooveel over, en nog geraken onze kurieusneuzen niet uitgevraagd. En dat is zeer begrijpelijk ; is er wel iets, dat onze nieuwsgierigheid meer prikkelt dan te weten, of die hemellichamen bewoond of begroeid zijn ? Waarschijnlijk zijn ze 't niet ; je weet waarom ; ofwel is het er te heet ofwel is het wat anders, maar alle Knorrepotten en Zigomieten ten spijt... twijfelt jullie nadenkende dienaar aan de bewoonbaarheid der planeten. Deze trouwe volgelingen van hare majesteit de zon zijn eigenlijk tien in getal, wanneer wij de « kleine planeten » of asteroïden meerekenen : Mercurius, Venus, Aarde, Mars, de asteroïden, Jupiter, Saturnus, Uranus, Neptunus en Plato. Alzoo staan ze gerangschikt volgens hun afstand tot de zon : Mercurius het dichtst, Pluto het verst van de zon verwijderd. Onze Aarde bevindt zich het dichtst bij Venus en het verste van Pluto. Maar waar ik jullie nog nooit wat over praatte, dat is over die asteroïden. Zij vertoeven tusschen Mars en Jupiter, en er moeten er meer dan duizend zijn ! Hun loopbanen draaien als een verward — in onze oogen — kluwen dooreen. De vier meest gekende heeten Ceres, Pallas, Juno en Vesta. De grootste dezer kleine planeten zou zevenhonderd kilometer doormeter hebben en de kleinste slechts vijftien ! Dat is slechts een afstand van Antwerpen naar Lier ! En dan spreken de geleerden van reusachtige « astronomische » afstanden... Stel je voor, dat Piet Kwabbernoot van op zoo'n hemellichaampje bonjourkens zou wuiven naar zijn gebuur... Nu, we moeten ons toch dit zaakje niet voorstellen als een attraktie van de foor, een soort paardenmolen, hoor ! Want als je die meer dan duizend hemelbolletjes bij mekaar neemt zal dat toch nog aardig wat ruimte in beslag nemen, meen ik. De sterrekundigen, die groote snuffelaars, hebben zich natuurlijk onmiddellijk na de ontdekking (in 1801) afgevraagd, waar deze asteroïden vandaan komen. Eerst veronderstelde men, dat ze moesten voortkomen van een uiteengespatte planeet — brrr ! beeld je in, dat zulks bij ons zou gebeuren ! — Thans vermoeden deze Snuffelneuzen, dat de asteroïden ontstaan zijn als verdichting van een nevelkring, die eens vrij om de zon bewoog of ook, dat de geweldige aantrekkingskracht van de in de « nabijheid » zwevende, reusachtige Jupiter het tot stand komen van een groote planeet tegenwerkte. Wie zal het ooit weten ? Drie dingen weet ik : dat Roode Havik, die zijn rantsoen binnen heeft, geen Spiroukenteeken verkrijgen kan zonder lid te zijn dezer club ; dat Robbedoes uit bescheidenheid zijn avonturen niet op het eerste blad zet, en... dat Sjarel de Zetter achter mij klaar staat om mijn papieren vast te grijpen en ze naar de drukkerij te vervoeren...

Tot volgende week, dus, rakkers !
Met Robbedoes vooruit en vooraan !

Jullie aartsrakker,
Snuffeltje.

OM LID TE WORDEN VAN ONZE BEFAAMDE ROBBEDOESCLUB...

moet je je naam, voornaam, schuilnaam, adres en geboorteplaats en -datum opgeven aan Snuffeltje.

Daarbij moet je 4 frank in postzegels in je brief stoppen. Doe er, zoo mogelijk, een paspoortfoto bij. Je wordt dan in het gouden boek der Robbedoesvrienden ingeschreven en ontvangt tevens een lidkaart met eerewet en den sleutel van het geheim cijferschrift van onze roemruchte club. Bovendien stuurt Snuffeltje het prachtige Robbedoesspeldje, dat je tot lid van onze groote Robbedoesfamilie stempelt. Wie geen kenteeken verlangt, hoeft maar 50 ctm. inschrijvingsgeld te betalen.

CLUBNIEUWS

Edward Verschueren uit Mortsel bij Antwerpen, is van plan voor Groot-Antwerpen een voetbalkampioenschap in te richten, waarop hij alle clubs uitnoodigt. Aanvangsdatum is 12 Juli. De kapiteins kunnen zich in verbinding stellen met kapitein Edward Verschueren, Kerkstraat 45, Mortsel, of met schatbewaarder Ch. Missen, Drapstraat 9, eveneens te Mortsel, die de voorwaarden zullen meedeelen.

De clubs moeten ten laatste één week voor den aanvang van het kampioenschap inschrijven.

NONKEL RIK'S POPPENKAST IN GROOT-ANTWERPEN

Zondag, 20 Juni, om 3 uur, in het Poppentheater, St. Jacobsmarkt 25, Antwerpen.

Maandag, 21 Juni, om 5.30 u., in de zaal « St. Jakob », Kerkstraat, Kapellen.

Dinsdag, 22 Juni, om 5 uur, in de zaal « Volksvriend », Putte-grens.

Woensdag, 23 Juni, om 5 uur, in de zaal « Vox », Bredabaan 523, Merksem.

Donderdag, 24 Juni, om 5 uur, in de zaal « Sporting », Herenthalsche baan 310, Deurne-Zuid.

Vrijdag, 25 Juni, om 5 uur, in de zaal « Eendracht », Lindschesteenweg 1, Hove.

Op het programma :

GIERIGE SIES

Een spannend en lustig verhaal. Nele, de dappere oude soldaat, in strijd met Satan ! Wie zal het halen ?

Prijzen der plaatsen : 3 en 4 frank. Leden der Robbedoesclubs (R. C. of R. V. C.) hebben op vertoon van hun lidkaart 50 ctm. vermindering op alle vertooningen.

DE BLAUWE SPERWER

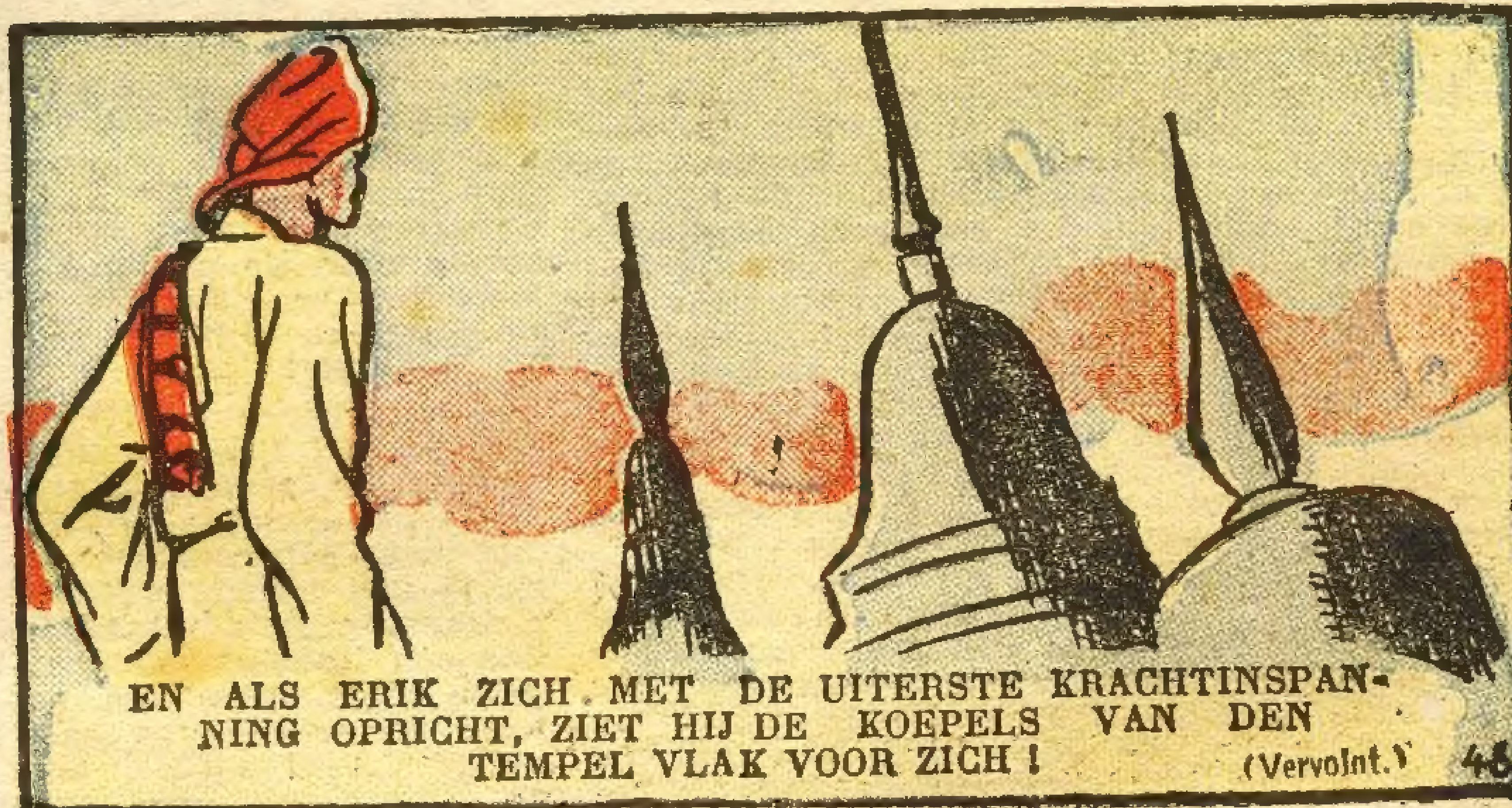

48

De Avonturen van Robbedoes

DE ROODE RUITER

DIE TREVOR IS EEN SYMPATHIEKE KEREL !
EN TEGELIJKERTIJD SLIM. HIJ IS EEN TROUWE VRIEND, GELOOF IK !
IK VOLG ZIJN RAAD. DEZEN KEER IS FOX VERLOREN !
EN WIJ TEGELIJKERTIJD TWEE DUIZEND DOLLAR VERDIENEN !
FOX
2.000 do.
VERKOOP DE HUID VAN DEN BEER NIET TE VROEG ! FOX IS EEN GLADDE VOGEL !
MIJN HANDEN JEUKEN OM DIEN ROODEN RUITER EENS DUCHTIG AF TE DROGEN, DECKER.
PRACHTIG PLAN, JOE ! PROBEER MAAR 'NS !
DEZEN KEER KRIJG IK FOX TE PAKKEN, HERTOGIN, EN METEEN UW GELD TERUG.
FOX IS GEEN GEWONE BANDIET, RED ! HOUD UW REVOLVER MAAR GEREED !
WE ZULLEN EEN SPANNEND AVONTUURTJE BELEVEN, KLEINE BEVER !
IK HET HOPEN !
HOE WILLEN GE FOX VANGEN, RED ?
FOX HEEFT HET OP HET GOUD VAN DE POSTKOETS GEMUNT. WELNU, IK REIS MET DE POSTKOETS MEE !
EN WAT MOETEN IK INTUSSCHEN AANVANGEN ?
VOLG DE KOETS MET DE PAARDEN, KLEINE BEVER.
IK ZORGEN, FOX MIJ NIET IN DE GATEN KRIJGEN !

(Vervolgt.)

HOKUS POKUS PIK PAK HOKUS PAS EEN TWEE DRIE VERDWIJN VALLENDE STER HOKUS PIK PAK POK.
PLOUF
WAT ZIE IK ?... DE VOETJES VAN MIJN LIEVE MATUTU ! HELAAS !
DAT ZIJN VIER VALLENDE STERREN MEER... DOMME KNORREPOTTEN !

(Zie vervolg op de laatste bladzijde.)

Als de zee roept

door L. Victor V. Edmond

(Vervolg.)

Iedereen sprong recht als door een veer bewogen. Het was waarachtig het bovenste tuig van een zeilschip, zeer ver van ons. Een kort bevel weerklonk, de riemen werden dubbel bemand en zoo snel mogelijk werd naar het schip geroeid. Wij naderden langzaam en ten slotte werd de romp zichtbaar. Er stond een flauw windje, juist genoeg om zoo'n schip een vaart van een paar knoopen te geven, maar niet genoeg voor ons klein zeil.

Het was een houten bark zooals de Italianen, Spanjaarden en Skandinaviërs er veel in de vaart hadden. Wij dachten, dat onze redding nabij was. en met dubbelen moed werd aan de riemen getrokken. Wij kwamen steeds dichterbij en twee onzer mannen begonnen den mast met het jasje te zwaaien. Van het zeilschip moesten ze ons kunnen zien, want door den kijker bemerkten wij menschen aan dek.

Tot onze bittere ontgoocheling stelden wij enkelen tijd later vast, dat de afstand, die ons van de bark scheidde, grooter werd. Het schip scheen windstooten te benutten, die wij hier niet hadden. Spoedig zou de duisternis intreden, en daarom spanden wij al onze krachten in, om toch maar de aandacht op ons te vestigen. Als razend werd er geroeid en tevens wanhopig geroepen en met de jassen gezwaaid. Te vergeefs ! De duisternis trad in en wij verkeerden, ondanks luide vloeken en verwenschingen van de matrozen, in denzelfden hopeloozen toestand als te voren. Wij zagen het schip niet meer. Moedeloos lieten de mannen de riemen rusten ; in vertwijfeling staarden ze voor zich uit.

In dien tijd gebeurde het veel, dat onverschillige kapiteins de schipbreukelingen aan hun lot overlieten. Nu geschiedt dit nooit meer of toch zelden.

Met bittere woorden gaven onze mannen uiting aan hun gevoelens en bespraken ze de lafheid van de opvarenden van dit onbekend zeilschip. De redding was ook zoo nabij geweest ! Men moet zooiets ondervonden hebben om het ten volle te beseffen. Niemand voelde nog eenigen lust om te roeien ; allen zaten of lagen wanhopig en roerloos in de booten.

Die nacht ging voorbij zooals de vorige. Met proviand, water en tabak zouden de zaken er gansch anders uitgezien hebben. En dat het in het begin zoo gemakkelijk was geweest, dit alles mee te nemen. Ik kon maar niet begrijpen, waarom de kapitein en de officieren het schip zoo haastig verlaten hadden, zonder maatregelen te treffen voor een langen tocht in de booten. Wel hoorde ik, dat de timmerman een vlam had gezien dicht bij het magazijn, waarin het buskruit gestuwd was. Toen hij den kapitein verwittigde, had deze niet langer getalmd, maar bevel gegeven de booten in gereedheid te brengen, in de meening, dat er geen tijd meer overbleef om proviand en benoodigdheden te verzamelen. In de reddingsbooten had men daarna de ledige vaatjes gevonden.

Ik geloof echter, dat er heelemaal geen vlam was waargenomen, tot op het oogenblik voor de ontploffing, en dat de timmerman, door paniek aangegrepen, deze list had verzonnen om zoo spoedig mogelijk met de booten te kunnen vluchten.

De vierde dag kroop voorbij, en ook onze booten kropen traag verder, daar de hitte nog steeds ondraaglijk was en het drinkwater met druppels uitgedeeld werd. De anders zoo opgeruimde zeelui zagen er nu ellendig uit.

Ook ik werd door honger en dorst gekweld. Een verschrikkelijk gevoel overmeesterde mij. Later, wanneer ik soms menschen hoorde zeggen, dat ze « honger » hadden, heb ik hun zachtjes de opmerking gemaakt, dat ze waarschijnlijk bedoelden, dat ze « eetlust hadden ». Echte honger is iets verschrikkelijks ; het snakken naar om het even welk voedsel is iets onbeschrijfelijks. Als iemand vier dagen lang zonder eten blijft, is dit ernstig. Maar wanneer dezelfde persoon in levensgevaar verkeert en er weinig of geen hoop op redding is, terwijl hij daarenboven in een onmogelijke houding in een verhitte boot moet zitten, is het een echte marteling, waarvan men maar liefst wil verlost zijn, zelfs door een snelle dood. Zoo ging dan weer een nacht voorbij, die nog in stilte gezegend werd, omdat hij ons wat koelte had verschaft.

Den volgenden morgen, bij de eerste schemering, weerklonk opnieuw de kreet :

— « Sail oh ! » (Een zeil !)

Weer sprong iedereen recht. Inderdaad, in de verte konden we de opperste zeilen van een schip zien.

Weer werden de riemen dubbel bemand en de laatste krachten aangewend. De ellendige, vermagerde, uitgeputte wezens trokken met al de kracht, die hun nog overbleef.

De kans zou ons deze maal niet ontsnappen, welk schip het ook was ! Wij bemerkten spoedig, dat de boot niet in onze richting kwam. Er was een licht morgenbriesje. Ze was ons 's nachts in de duisternis voorbijgevaren, en op goeden afstand, ofwel volgde ze voor ons, in de verte, een koers die den onze kruiste. Wij konden dit nog niet onderscheiden. In elk geval zouden wij niet in staat zijn het schip spoedig in te halen en hoopten van ganscher harte, dat de wind nu niet zou opsteken.

Uren werd er geroeid. Het was een lange, uitputtende jacht, waarbij wij door den moed der wanhoop gedreven werden. De laatste beschuiten en het overschot van het water werden nu aangesproken.

Langzaam kwamen we dichterbij en zagen nu, dat het een bark was, zooals de « Allegiance ». Eerst onderscheidden we de tuigage, later zagen we den romp en stelden we vast, dat het schip « painted ports » had. Dit waren rechthoekige geschilderde zwarte deelen op den romp, die geschutspoorten verbeelden, en waarschijnlijk een overlevering waren uit de dagen der oude oorlogsschepen. In dien tijd waren vele zeilschepen zoo geschilderd. Aan dat en andere teekens herkenden de zeelieden vaak een schip.

Omstreeks het middaguur waren wij flink gevorderd en zwaaiden we de jas in den mast, zooals de vorige maal. Wij kregen den indruk, dat we opgemerkt waren, en deze indruk werd versterkt, toen wij de Duitsche vlag aan den gaffel zagen wapperen, het schip van richting veranderen, en alle moeite doen om ons te bereiken. Omstreeks drie uur draaide het vaartuig bij, en toen wij naderden konden we zijn naam ontcijferen. Het was de « Louise », uit Bremen.

De bemanning lag nieuwsgierig over de verschansing naar ons te kijken, terwijl de « Louise » zachtjes met de deining van de eene zijde naar de andere overhelde. Onze eerste stuurman was met zijn boot het eerst langszij. Heelemaal uitgeput werden wij aan boord genomen en ook onze booten werden opgehaald. Spoedig werd de kapitein op de hoogte gesteld van het gebeurde en daarop werd onmiddellijk gemanœuvreerd en het schip op zijn koers teruggebracht.

De « Louise » was uit New-York op weg naar Yokohama, over Kaap de Goede Hoop, met een lading « case-oil » (petroleum in blikken, twee per kist, zooals die toen geladen werd) aan boord. Kapitein Kohler, zoo heette de Duitsche gezagvoerder, en zijn mannen waren allen stoere en brave kerels. Zoodra schipbreukelingen gesignaleerd werden, had de kapitein aan den kok bevel geven eten gereed te maken voor ongeveer vijf en twintig man ; deze was onmiddellijk aan 't werk gegaan en bereidde gestoofd vleesch met aardappelen.

Een tijdje later stonden dampende potten op het groote luik, dat in een reusachtige tafel was herschapen.

Tevens was er koffie en brood voor iedereen, zonder te spreken van margarine, suiker en gecondenseerde melk. Wij waren spoedig rond het luik gezeten op kistjes en omgekeerde emmers, terwijl onze officieren in de groote kajuit hun maaltijd namen.

Nooit heb ik meer van een maaltijd genoten dan dien dag op de « Louise ». Nooit heeft gestoofd vleesch mij beter gesmaakt, of waren aardappelen en brood zoo heerlijk. In het begin van den maaltijd waren wij voorzichtig, daar er toch rekening moest gehouden worden met onze ledige maag, maar spoedig werd deze voorzorg op zijde gezet en lieten wij ons het eten met de warme koffie naar hartelust smaken.

Ik heb aan fijngedekte tafels gezeten met de heerlijkste gerechten, met prachtig gerief en kristallen glazen ; maar nooit heb ik een heerlijker gevoel gekend dan toen aan boord van de Duitsche bark.

Toen wij allen voldaan waren kwam de kapitein ons melden, dat hij de « slopchest » tot onzer beschikking stelde. De « slopchest » is de winkel aan boord van zeilschepen. Gewoonlijk mag de bemanning 's Zaterdags in de groote kajuit komen om zich een en ander aan te schaffen, zooals : tabak, lucifers, pijpen, sigaretten, werkbroeken, hemden, laarzen, olieplunje enzoovoort. De kapitein van een zeilschip koopt dat alles in en stelt het ter beschikking van zijn bemanning tegen een billijken prijs.

In de groote kajuit werden wij voorzien van tabak, pijpen, sigaretten en wat wij noodig hadden. De tegenstelling tusschen onze wanhoop van enkele uren geleden en onzen toestand van nu was zoo groot, dat wij ons gevoelden, alsof wij in een paradijs waren beland.

Tusschen beide bemanningen ontstond een echte verbroedering. De Duitsche zeelieden waren fier op hun « fou-fou-band », een zeemansterm voor een liefhebbersorkestje. Zoodra de tweede hondenwacht hiertoe gelegenheid gaf, werd er muziek gemaakt. Onder de Duitschers waren banjo- en harmonicaspelers en met al dit talent werden welbekende wijsjes uitgevoerd, waarbij dan ook de zeemanskoren het hunne bijdroegen om de stemming nog genoeglijker te maken.

Zoodra het acht glazen sloeg en de nachtwacht moest optrekken, gingen de anderen naar kooi. Wij, leerlingen, werden in het zeilmagazijn ondergebracht, waar we op de gerolde zeilen sliepen. Zij waren wel wat hard, maar toch duizendmaal beter dan de bodem van een reddingsboot, en we konden ons tenminste uitstrekken. Doodvermoeid door de inspanning der laatste dagen, waren wij spoedig in een diepen slaap gedompeld.

Den volgenden morgen lag ik nog te mijmeren over de verandering in ons lot, toen Duncan mij kwam toesnauwen, dat het tijd was om het ontbijt in de keuken te gaan halen.

Ik antwoordde hem, dat ik dit maar alleen op mijn beurt zou doen en dat ik geen « peggy » meer was. In woede ontstoken, gaf Duncan mij een schop, waarop ik mijn zelfbeheersching verloor en een vechtpartij begon. Ze namen het met hun drieën tegen mij op, maar ik sloeg er als een razende op los, zonder de regels der bokskunst in acht te nemen. Mijn tegenstand kwam zoo onverwacht en had hen zoo verrast, dat ik aanstonds in het voordeel was. De toestand werd zoo hachelijk voor de anderen, die meer gewoon waren aan een regelmatig gevecht, dat ze het beter vonden uit het zeilmagazijn te vluchten, nadat ik er één, Mac Cregor, bijna gewurgd had. Het baas spelen over mij was uit. We waren nu om de beurt « Peggy » en het was aardig de verandering in hun houding waar te nemen. Ik werd nu vriendelijker behandeld en was eindelijk een der hunnen geworden.

Het eten op de Duitsche schepen was beter dan dat op de schepen van andere landen, de Amerikaansche uitgezonderd. De zeelieden hadden een beter rantsoen en voor ontbijt en avondmaal hadden ze steeds, buiten thee of koffie, iets warms te eten, in tegenstelling met wat wij op onze schepen kregen. Dat maakte het leven aan boord heel wat aangenamer.

De Amerikaansche schepen waren de beste, en dit was algemeen bekend onder de zeelieden. Daar heerschte steeds overvloed en de leden der bemanning — die den toestand op de andere schepen zeer goed kenden — waren zeer vrijgevig en bedeelden hun vreemde maats vaak met een lekker hapje, wanneer de gelegenheid zich voordeed.

Op de « Louise » hadden wij geen arbeid te verrichten. Vrijwillig staken wij een handje toe bij de zeilmanœuvers en het brassen. Over stag gaan was — met de nu dubbele bemanning — een waar genoegen. In ongelooflijk korten tijd was dit uitgevoerd en elke koord op zijn plaats, tot groote voldoening der officieren. Het ging er net toe zooals op een schoolschip.

Ik had nu veel vrijen tijd, om mij te bekwamen in de beginselen der zeevaartkunde en in het matrozenwerk. Ik begon de namen der touwen, brassen, vallen, op- en neerhaalders, geitouwen, stagen, pardoens, en ook hun plaats, al goed te kennen, en dit alles werd mij van veel nut bij mijn verdere studie. De kennis van de grondbeginselen der zeevaart heb ik aan de « Allegiance » en de « Louise » te danken. Langzamerhand kwam ik op gelijken voet te staan met mijn medeleerlingen en zoo ook ging de tijd vlug voorbij.

De « Louise » zeilde nu eens met een gunstige bries, dan weer met tegenwinden in de richting van Kaapstad, waar wij aan wal zouden gaan. Drie weken verliepen aldus zonder incidenten. Overdag hadden wij onze bezigheden en tijdens de hondenwacht werd er muziek gemaakt door den « fou-fou-band ». Er heerschte een aangename stemming aan boord, die echter op een namiddag voor eenigen tijd gebroken werd.

Ik bevond mij in de zeilkooi en was lichtjes ingedut, toen ik werd gewekt door trage voetstappen en fluisterende stemmen. Er blies een lichte bries, die de zeilen netjes vulde. Er waren dus geen zeilmanœuvers.

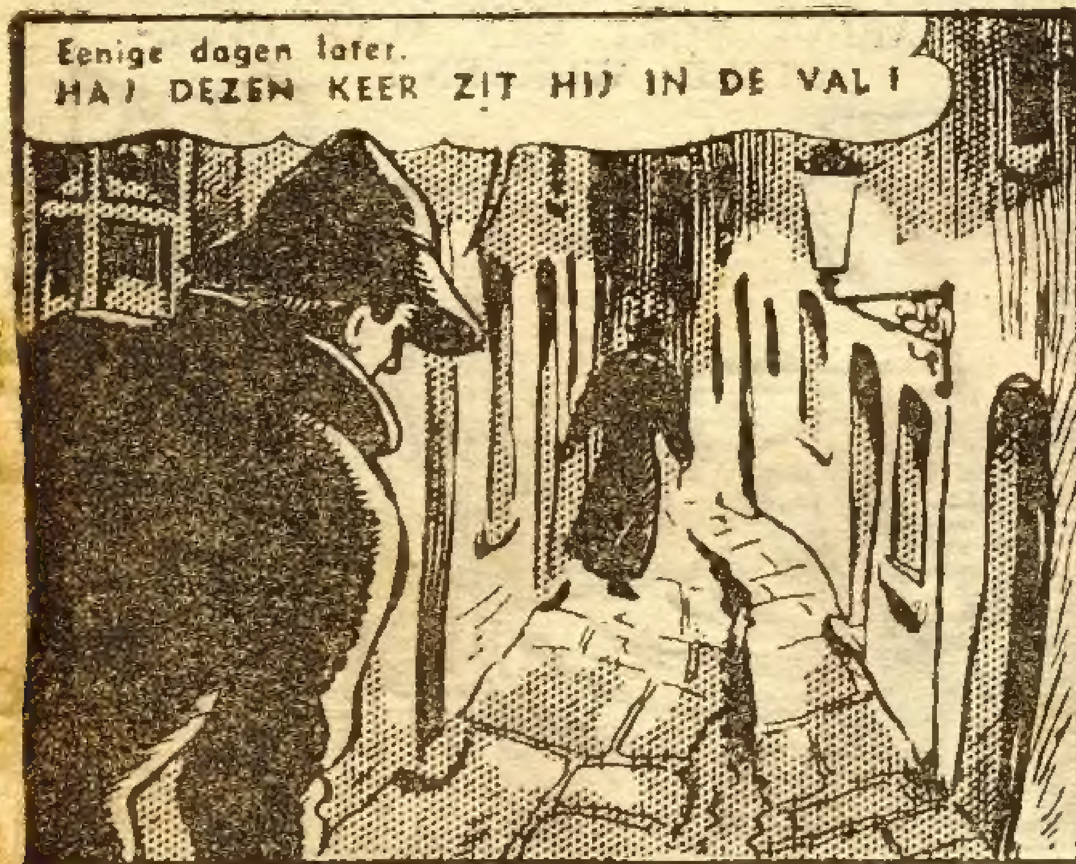
(Wordt vervolgd.)

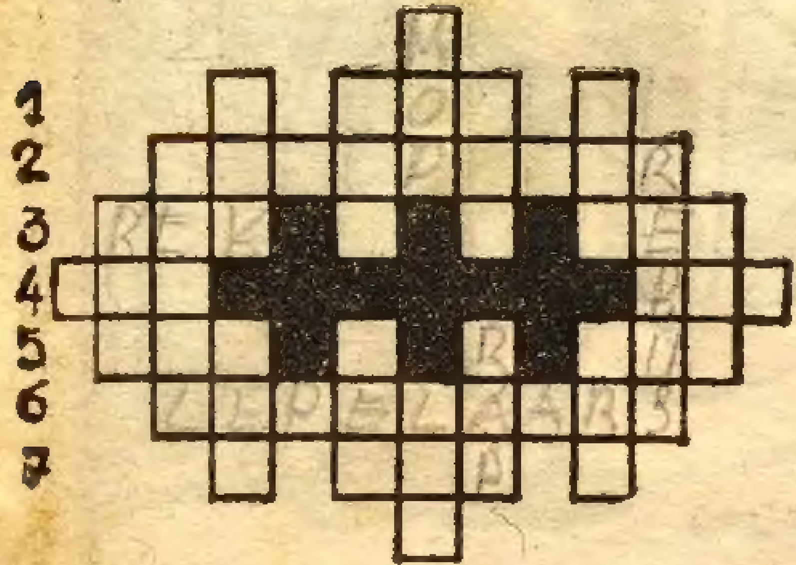

ONZE KRUISWOORDRAADSELS

KRUISWOORDRAADSEL Nr. 223

HORIZONTAAL :

1 : Gemeente in de provincie West-Vlaanderen. — 2 : Zinnebeeld als stijlfiguur, allegorie. — 3 : Muil - Hevig. — 4 : Familielid - Pauselijke oorkonde. — 5 : Natuursteen - Bijwoord. — 6. Door de wet beschermde steltpootige gekuifde waadvogels met platten, lepelvormigen snavel. — 7 : Leerling.

VERTIKAAL :

1 : Huisdier. — 2 : Mijt, die meubel- en bouwhout doorknaagt. — 3 : Opening in een fietsband - Europeaan. — 5 : Laaghartig - Folterplaats. — 6 : Grappig vertelsel - Schoolgerief. — 7 : Eenheid van electrischen weerstand - Snel. — 9 : Tuin - Bijwoord. — 10 : Beeldraadsel. — 11 : Oog aan een snoer.

AARDRIJKSKUNDE

Onderwijzer. — Zeg me eens, Piet, wat is de droogste plek ter wereld ?

Piet. — De keel van m'n vader !

Onderwijzer. — ? ? ?...

Piet — Ja, dat heeft m'n moeder gisteren nog gezegd !

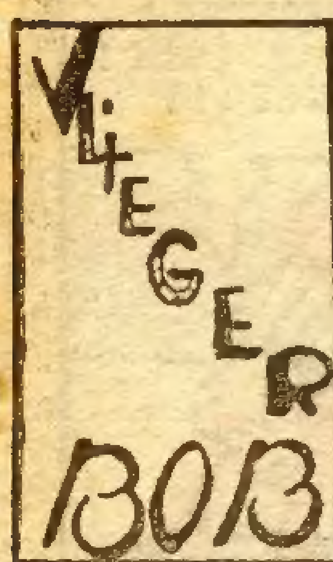
CONSULT

Patiënt. — Dokter, ik heb uw raad opgevolgd. Ik drink niet meer, terwijl ik eet, en ziet u eens.., Ik ben nog altijd even dik !

Dokter. — Hé, dat is merkwaardig. Probeert u nu eens om niet te eten, terwijl u drinkt.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	O	N	D	E	R	Z	O	E	K	E	N
2	R	E	D	E	■	A	■	E	T	U	I
3	G	E	■	R	E	V	A	L	■	R	E
4	E	R	G	■	G	E	T	■	V	E	R
5	L	■	E	P	■	L	■	D	E	■	S
6	B	E	V	E	L	■	G	A	Z	E	T
7	O	■	E	L	■	G	■	M	E	■	E
8	U	I	L	■	M	A	T	■	L	E	E
9	W	E	■	U	I	L	E	N	■	N	N
10	E	M	I	R	■	O	■	O	R	D	E
11	R	E	D	I	S	P	E	N	N	E	N

OPLOSSING VAN Nr. 222

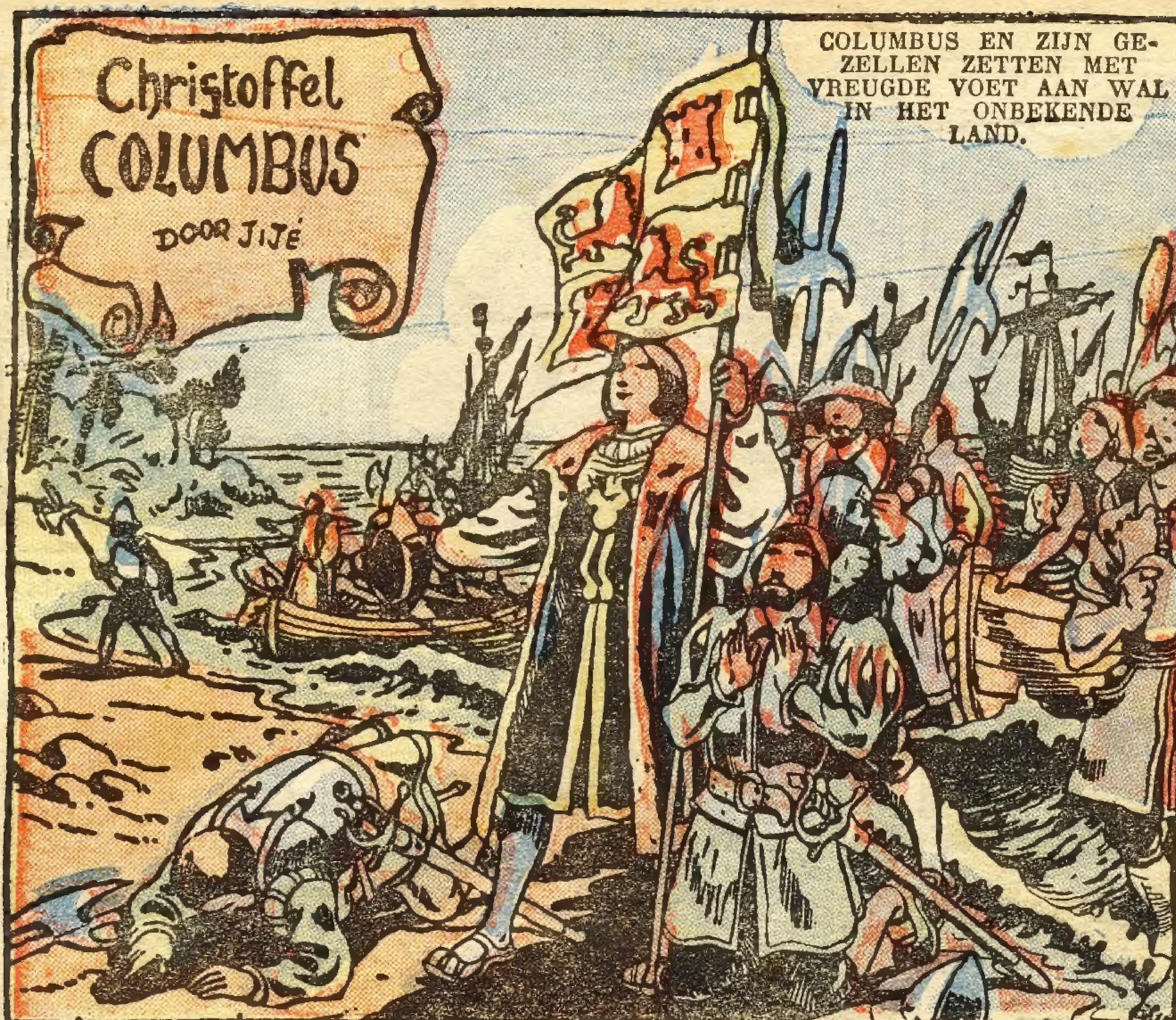

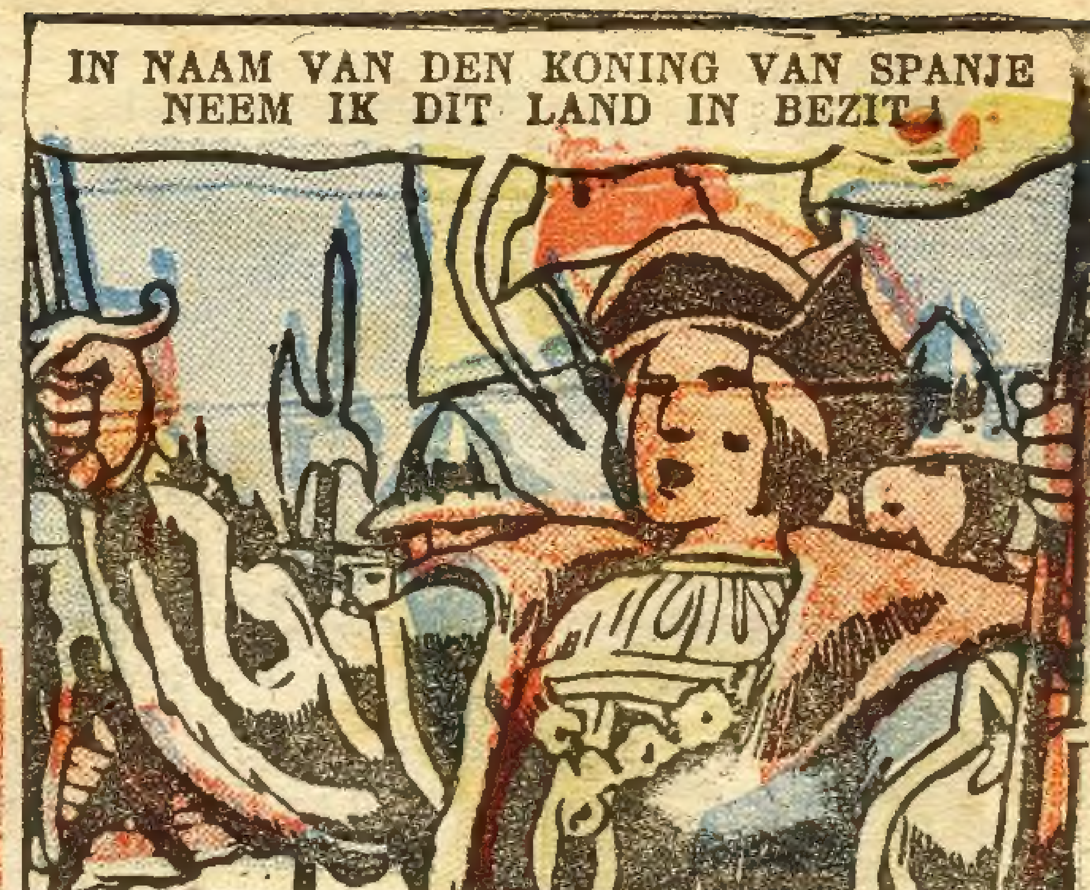

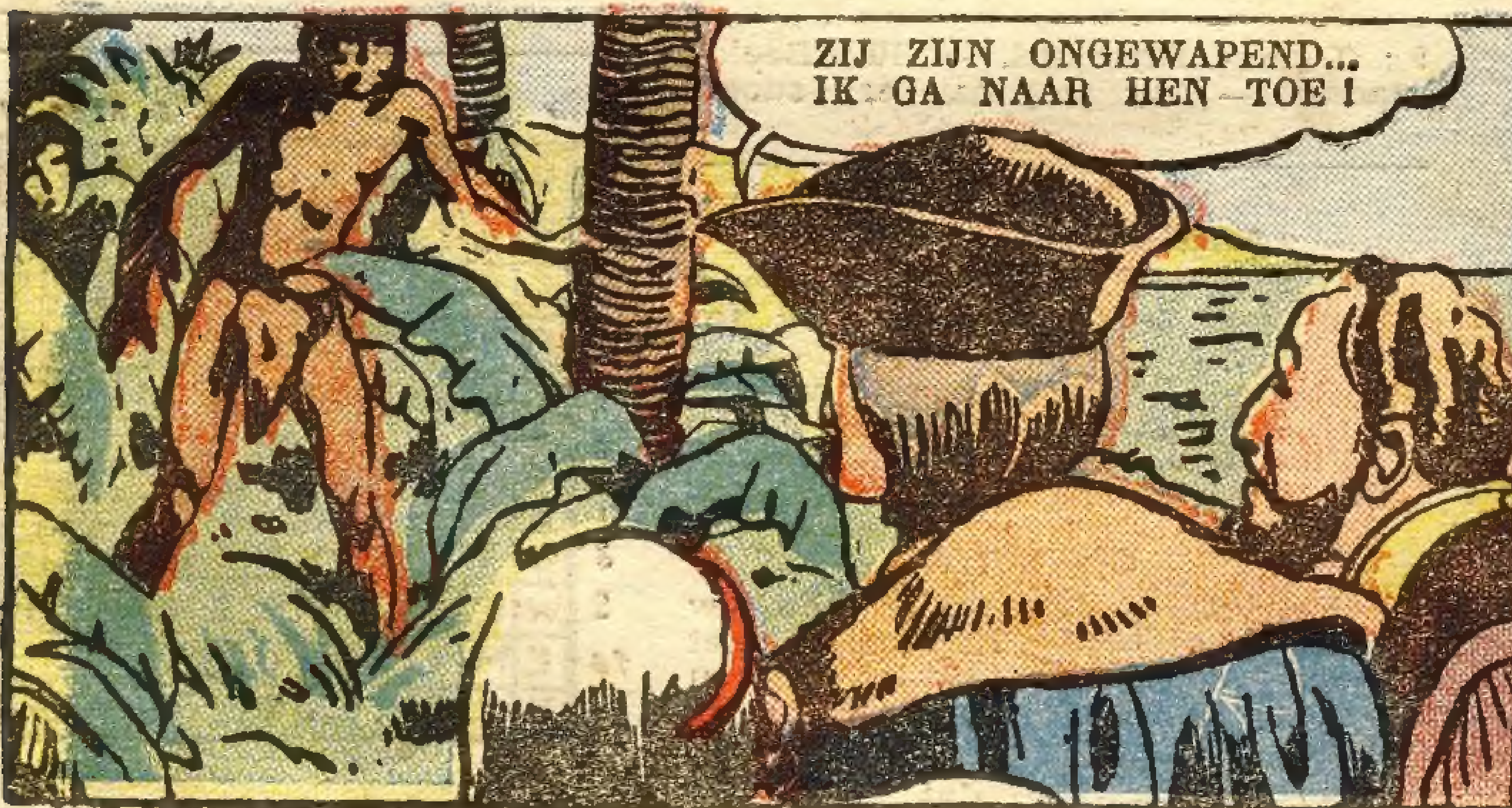

DE AVONTUREN VAN ROBBEDOES (vervolg)

De gezant, die Robbedoes vriendelijk gezind is, stormt opgewonden den Duivelstoren binnen.

Uitg. J Dupuis, Zonen en Co., Ommeganckstr. 21, Antwerpen. — H. R. Antwerpen 79.317.